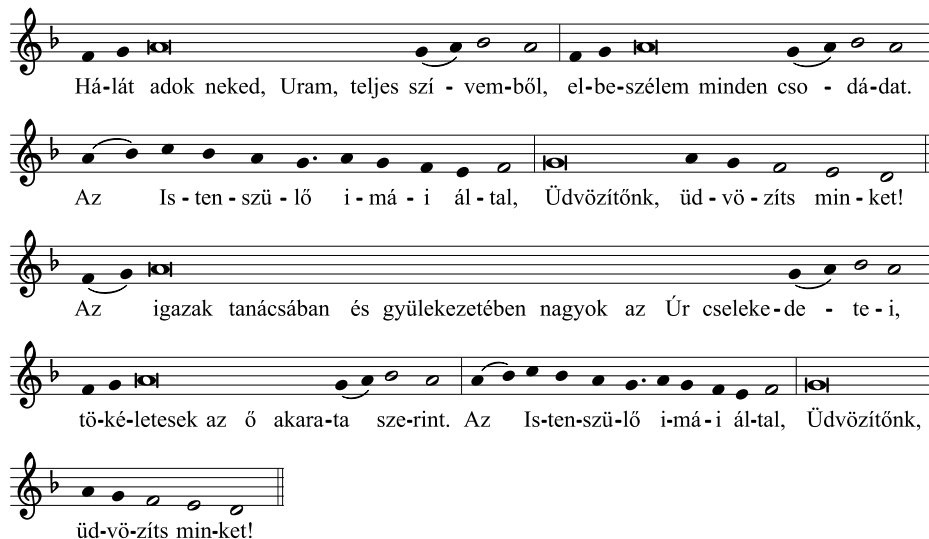

2014. 12. 28. P. u. 29. (Karácsony u.) vasárnap, üü., 4. hang

I. antifona

Há-lát adok neked, Uram, teljes szí - vem-ből, el-be-szélem minden cso - dá-dat.
Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal, Üdvözítők, üd - vö - zíts min - ket!
Az igazak tanácsában és gyülekezetében nagyok az Úr cseleke - de - te - i,
tö - ké - letesek az ő akara - ta sze - rint. Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal, Üdvözítők,
üd - vö - zíts min - ket!

II. antifona

Bol - dog férfitú, ki az U - rat fé - li, az ő parancsolataiban igen nagy ked - ve - te - lik.
Üd - vö - zíts min - ket, Is - ten Fi - a, ki a Szűztől születél, éneke - lünk né - ked:
Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja. Ha - tal - mas lesz a földön i - va - dé - ka,
az igazak nemzedéke meg - ál - da - tik. Üd - vö - zíts min - ket, Is - ten Fi - a,
ki a Szűztől születél, éneke - lünk né - ked: Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja,
al - le - lu - ja.

III. antifona: Boldogságok

Bemeneti vers: Jertek..., ki a Szűztől született...

Ft. tropár, 4. hang

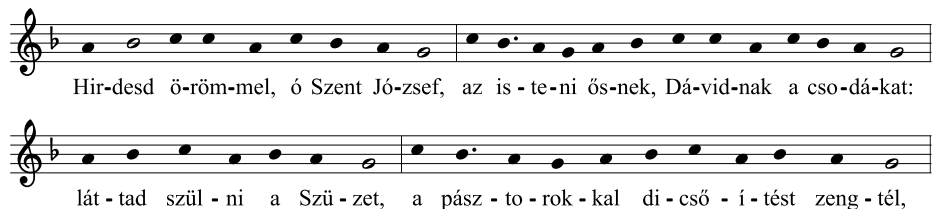
A föl - tá - ma - dás örven - de - tes hí - rét az an - gyaltól megtudván az Úr
tanítvá - nya - i, és az ősi átok elvetéséről ér - te - sül - vén, az a - postoloknak
di - cse - ked - ve mon - dák: Legyőze - tett a ha - lál, föl - tá - madt Krisz - tus Is - ten,
ajándékozván a világnak gaz - dag ke - gyel - met.

Ün. tropár, 4. hang

A te szü - le - tésed, Krisz - tus Is - te - nünk, föl - de - rítette a világnak az
istenisme - ret világo - sá - gát, mert a csillagimádó bölcseket a csillag
meg - ta - ní - tá, hogy té - ged, mint az igazság napját, leborul - va i - mád - ja - nak,
és mint magasságbeli napkeletet, tisztel - je - nek; U - ram, di - cső - ség né - ked!

Úr rokonai, tropár, 2. hang

Hir - desd öröm - mel, ó Szent Jó - zsef, az is - te - ni ős - nek, Dá - vid - nak a cso - dá - kat:
lát - tad szül - ni a Szü - zet, a pász - to - rok - kal di - cső - í - tést zeng - tél,

a böl-csekkal együtt teljesítet-ted az i-má-dást, az an-gyal-tól in-tést vet-tél.

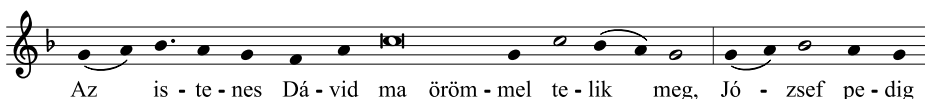
I-mádd Krisz-tust, az Is-tent, hogy üdvö-zít-se lel-kün-ke!

Dicsőség, 3. hang, konták dallam

Di-cső-ség az A-tyá-nak és Fiúnak és Szent-lé-lek - nek.

Úr rokonai, 3. hang

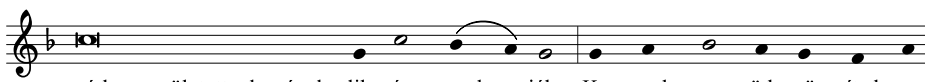
Az is - te - nes Dá - vid ma öröm - mel te - lik meg, Jó - zsef pe - dig

Ja - kab - bal együtt dicsére - tet zen - ge - nek, mert ro - kon - ság

kötélékébe lépve Krisztussal, ör - ven - dez - nek, és a ki - mond - ha - tat - lan

módon születettnek ének - lik és mond - ják: Ke - gyel - mes, üd - vö - zítsd a

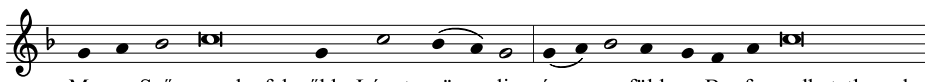
té-ged tisz-te-lő - ket!

Most és, 3. hang, konták dallam

Most és min-den-kor és örökkön-ö-rök-ké. A - men.

Un. konták, 3. hang

Ma a Szűz a legfel-sőbb Lényt szü - li, és a föld a Be-fo-gadhatatlannak

istál-lót a-jánl fel, az an-gya - lok a pász - torokkal dicsőítő éne-ke-t

zen - ge - nek, a ke - le - ti böl - csek pedig a csillagtól vezéreltetve
 kö - ze - led - nek, mert é - ret - tünk szü - le - tett a kised csecsemő, az örökké -
 va - ló Is - ten.

Profikimen, kar. u. vas., 4. hang

Csodálatos az Isten az ő szentei - ben, Iz - ra - el Is - te - ne,
 Iz - ra el Is - te - ne!

Vers: A gyülekezetekben áldjátok az Úr Istent, kik Izrael forrásából származtok.

(67. zsoltár)

Alleluja, 8. hang

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

Vers: 1. Jertek, örvendezzünk az Úrnak, ujjongjunk üdvözítő Istenünknek!

2. Siessünk színe elé magasztalással, és zsoltárokkal ujjongjunk neki!

(94. zsoltár)

Magasztalás

Ma - gasz - tald, ma - gasz - tald, én lel - kem, én lel - kem, a pusztá - ban
 szü - le - tett Krisz - tus Ki - rályt!

9. imosz

Kü - lö - nös és di - cső - sé - ges tit - kot lá - tok: meny - nyet és is - tállót, királyi
szé - ket és Szű - zet, já - szolt, mely - ben a be - fo - gad - ha - tat - lan Krisz - tus Is - ten
nyu - go - vék, a - kit é - ne - kek - ben ma - gasz - ta - lunk.

Áldozási vers:

Dicsérjétek... és Váltásgot...